

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Qu. II. Vtrum Timotheus ille, cui S. Dionisivs hæc scripsit, fuerit discipulus ille Pavli celeberrimus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-38621

QVÆSTIO III.

ad Trallianos, Gregorius Nazianz. Hieronymus, Chrysostomus, & a i.

Respondetur secundo, quod PP. & Eusebius h. om. Scriptorum S. Dionysii non meminerint in causa potuit esse, quod illa propter obscuritatem, atque sublimitatem, tanquam sacratiora apud solos Pontifices servare, & observari voluerint, ob hanc ideo calumniatores, tum ob indoctos, & indoctos. Pro quo facit Epistola Nicolai Papæ ad Carolam Calvum, capus meminit Baronius ad annum 878. num. 62. in qua Pontifex conqueritur de quodam Joanne Scotto, qui libros Dionysii Ateopagite ex græco in latinum transtulerat inconsulta Romana Ecclesia.

QVÆSTIO II.

Vtrum pro certo tenendum sit, Timotheum illum, cui Dionysius hæc scripsit, fuerit discipulus ille PAULI notissimus & celeberrimus?

Baronij opinio.

NEGat Baronius, & ante illum Flavius Lucius Dexter, (si verba ejus sint, quod plurimi negant) dicens Dionysium Ateopag, libros de divinis Nominibus Eugenio Marcello dicasse, qui propter ingenij excellentiam appellatur Timotheus.

Affirmativa sententia tenenda.

Conclusio tamen affirmativa indubitata est apud omnes fere Græcos, & Latinos. Tum, quia Timothei nomen debet itare pro famosiori; tum, quia ille Timo heesprensus fuit exequiis beatissimæ Virginis, ut ipse Dionysius testatur cap. 3. de divinis nominibus. quod de alio Timo heo affirmare nullum est fundamentum. Tum denique, quia Dionysius in Epistola ad Titum Pauli discipulum, hujus Timothei mentionem facit, sanctumque appellat, quæ ulli alteri Timo heo competere, qui Dionysio familiaris fuerit, & discipulus PAULI, cuique ista Dionysius scripserit, voluntati dicitur.

Objectiones.

Si objicias primum in lib. de divinis nominibus, cap. 4. invenitur hæc verba: Scribit autem & divinus Ignatius, amor meus crucifixus est. Quæ quidem sententia desumpta fuit ex Epistola Ignatii ad Romanos, paulo ante martyrium scripta, nempe anno decimo, vel undecimo Trajani, cum jam Timotheus Pauli discipulus, & Ephesorum Episcopus de vita decessisset. Secundum in libro Dionysii de celestibus & Ecclesiasticis Hierarchiis plura loca citantur ex Evangelio Joannis, quod Joannes scripsit reversus ab exilio sub Nerva, aut Trajano, cum jam en ea Timotheus obiisset.

Solutio.

Respondetur primo, de obitu Timothei non conitari, an sub Domitiano, an sub Nerva, an sub Trajano conigerint enim de hac re variae opiniones; potuit igitur Dionysius ei adhuc viventi scribere, & prædicta testimonia referre. Respondetur secundo, post obitum Timothei potuisse Dionysium superstitem scripta sua perficere, commendare & augere (quod multi Patres & Doctores fecerunt) & tunc prædictas auctoritates superaddere. Respondetur tertio, ad locum Ignatii illum fuisse suppositum scriptis Dionysii ab aliquo sciolo, illis enim detractis, melius & efficacius coheret sententia, & contextus Auctoris, ut doctissime probat D. Petrus Halloix supra citatus.

Quid nomine Theologia mystica intelligatur in hoc titulo?

CUM S. DIONYSIUS huic operi nomen indiderit Theologia, & præcipue mystica, hic disquirendum est, quid ille sub hoc nomine intellexerit? Quid autem ipse intellexerit, constat, tum ex ipsius nominis etymologia, tum ex doctrina tradita in hoc libro.

A nomine autem incipiendo, Theologia mystica idem sonat atque scientia, seu notitia DEI occulta, secreta, & obscura, cujus rationes plures reddidimus in Catena nostra mystica Carmelitana, questione 2. omnesque in eo conveniunt, quod contemplatio ista DEI fiat per negationem, & remotionem omnium cognitorum, quæ de DEO possumus affigere & intelligere.

Unde quod ad rem atinet, sic potest generaliter describi: Contemplatio DEI obscura sine interventu formarum, seu imaginum cognitarum. Hæc descriptio colligitur ex illa ab omnibus recepta, quam tradidit S. Dionysius de divinis nominibus cap. 7. & quam etiam explicavimus in d. ca. Catena quest. 3. Responso 1. nempe: Divinissima DEI cognitio, quæ est per ignorantiam cognita, secundum unionem supra mentem, quando mens ab aliis omnibus recedens, postea, & seipsam dimittens, unita est supersplendentibus adis, inde & ibi non scrutabili profunditate sapientia illuminata.

Colligitur etiam ex toto contextu hujus libri, in primo enim capite agit de divina caligine, in qua cæcatur ista contemplatio. In secundo, quomodo ad istam caliginem per negationem cognitorum ascendatur. In tertio, quomodo differat ista cognitio DEI ab illa, quæ est per affirmationem tam perfectionum per fidem, aut Theologiam supernaturaliter cognitarum; quàm etiam illarum, quæ lumine naturali de DEO proprie possunt affirmari, quàm denique illarum, quæ symbolicè tantum, & metaphoricè DEO attribuantur. In quarto, quomodo DEO nihil rerum sensibilium debeamus tribuere. In quinto & ultimo, quomodo, nec etiam aliquid rerum intelligibilium in DEO concipere conveniat Theologiæ mysticæ. Ex quibus omnibus inferitur peculiarem rationem hujus contemplationis, quæ ab aliis differt, in illa remotione, caligine, & obscuritate cognoscendi suam esse. Quomodo autem hoc inveniat in Theologia mystica acquisita, & quomodo in infusa, atque in tribus ejusdem gradibus, ex dicendis patebit.

Legendi de his nostri Joannes à Jesu-Maria, capite 2. Theologia mystica, qui definitionem Theologiæ mysticæ ibidem tradens, uberrimè exponit, nonnullasque è sanctis Patribus, Doctoribusque mysticis, adducens simul declarat; & Philippus à SS. Trinitate in summa Theologia mystica discursu præliminari artic. 1. Item Antonius à Spiritu sancto Tract. 1. disput. 1. Directorii sui mystici, sect. 1.

CIRCA

AGIT ET TICA

memorat hæc scrip...

Baronij opinio. Negat Baronius, & ante illum Flavius Lucius Dexter, (si verba ejus sint, quod plurimi negant) dicens Dionysium Ateopag, libros de divinis Nominibus Eugenio Marcello dicasse, qui propter ingenij excellentiam appellatur Timotheus.

Affirmativa sententia tenenda. Conclusio tamen affirmativa indubitata est apud omnes fere Græcos, & Latinos.

Objectiones. Si objicias primum in lib. de divinis nominibus, cap. 4. invenitur hæc verba: Scribit autem & divinus Ignatius, amor meus crucifixus est.

Solutio. Respondetur primo, de obitu Timothei non conitari, an sub Domitiano, an sub Nerva, an sub Trajano conigerint enim de hac re variae opiniones; potuit igitur Dionysius ei adhuc viventi scribere, & prædicta testimonia referre.